

Full diocesà

22 de novembre del 2015

p4 – Campanya "Junts fem parròquia"

p7 – L'Església i l'impost de béns immobles

Amb els parisencs

El Magisteri de l'Església és unànime a declarar que el terrorisme és intrínsecament dolent i que, per tant, no pot ser mai justificat per cap circumstància. El terrorisme és intrínsecament pervers, perquè disposa arbitràriament de la vida de les persones, atropella els drets de la població i tendeix a imposar violentament determinada opinió, la submissió de l'adversari i, en definitiva, la privació de la llibertat social, en paraules de l'episcopat espanyol.

El terrorisme mereix la mateixa qualificació moral absolutament negativa que l'eliminació directa i voluntària d'un ésser humà innocent, prohibida per la llei natural i pel cinquè manament del Decàleg: No mataràs (Ex 20, 13).

El papa Francesc en l'àngelus dominical digué: «Davant d'aquests fets intolerables no es pot deixar de condemnar l'inqualificable atemptat a la dignitat de la persona humana. Desitjo tornar a afirmar amb vigor que el camí de la violència i de l'odi no resol els problemes de la humanitat i utilitzar el nom de Déu per a justificar-lo és una blasfèmia.»

El cardenal Blázquez en nom de tots els bisbes espanyols ha enviat una carta a l'arquebisbe de París en què s'afirma, «amb la confiança que neix de la fe i de la fermesa en els valors autèntics de la persona humana, que el mal i la violència no venceran mai».

«La meva reialesa no és cosa d'aquest món»

Jesucrist, Rei de tot el món / Cicle B

Lectura de la profecia de Daniel

Tot mirant aquella visió de nit, vaig veure venir enmig dels núvols del cel com un Fill d'home, s'acostà al vell venerable, el presentaren davant d'ell i li fou donada la sobirania, la glòria i la reialesa, i tots els pobles, tribus i llengües li faran homenatge. La seva sobirania és eterna, no passarà mai, la seva reialesa no decaurà.

(7,13-14)

Salm responsorial

El Senyor és rei, va vestit de majestat.
Manté ferm tot el món, incommovible.

(Salm 92)

Lectura de l'Apocalipsi de sant Joan

Jesucrist és el testimoni fidel, el primer ressuscitat d'entre els morts, el sobirà dels reis de la terra.

Ell ens estima i ens ha alliberat dels nostres pecats amb la seva sang per fer de nosaltres una casa reial, uns sacerdots dedicats a Déu, el seu Pare; que li sigui donada la glòria i el poder pels segles dels segles. Amén. Mireu, ve sobre els núvols, i tothom el veurà amb els propis ulls, fins aquells que el van traspasar, i totes les famílies de la terra es lamentaran per ell. Sí, amén.

Jo sóc l'Alfa, la primera lletra de l'alfabet, i l'Omega, que és la darrera, diu el Senyor Déu, el qui és, el qui era i el qui ha de venir, el Déu de l'univers.

(1,5-8)

Lectura de l'evangeli segons sant Joan

En aquell temps, Pilat digué a Jesús: «Ets tu el rei dels jueus?» Jesús contestà: «Surt de vós això que em pregunteu, o són d'altres els qui us ho han dit de mi?» Respongué Pilat: «Jo, no sóc pas jueu. És el teu poble i els mateixos grans sacerdots els qui t'han entregat a les meves mans. He de saber què has fet.» Jesús respongué: «La meva reialesa no és cosa d'aquest món. Si fos d'aquest món, els meus homes haurien lluitat perquè jo no fos entregat als jueus. I és que la meva reialesa no és d'aquí.» Pilat digué: «Per tant, vols dir que ets rei.» Jesús contestà: «Teniu raó: jo sóc rei. La

meva missió és la de ser un testimoni de la veritat; per això he nascut i per això he vingut al món: tots els qui són de la veritat escolten la meva veu.»

(18,33b-37)

«El presentaren davant d'ell i li fou donada la sobirania, la glòria i la reialesa, i tots els pobles, tribus i llengües li faran homenatge. La seva sobirania és eterna, no passarà mai, la seva reialesa no decaurà»

La meva reialesa no és d'aquí

Joan Mir i Tubau, prev.

Amb solemnitat de nostre Senyor Jesucrist Rei de tot el món cloem l'any litúrgic. Durant tot un any hem anat recordant i celebrant les meravelles que Déu ha obrat a favor nostre, a favor de tota la humanitat. I des del començament fins al final hem posat el Crist com a centre de totes les nostres celebracions.

En els nostres dies parlar de Jesucrist Rei no és pas gaire oportú, tenint en compte les imatges que tenim al cap sobre les reialeses d'aquest món. De fet, Jesús mateix, davant de Pilat, ja adverteix que «la meva reialesa no és cosa d'aquest món» (Evangeli), i, per tant, a l'hora d'imaginar-nos Crist Rei no podem pas partir del que estem acostumats a veure.

La vida de Crist no transcorregué pas ni entre honors, ni festes, ni palaus, ni inauguracions... Crist és un rei diferent. «La meva missió —diu Jesús— és la de ser un testimoni de la veritat» (Evangeli). I la veritat, en boca de Jesús, és Déu mateix. I Déu no vol un món dividit en reis i súbdits, sinó un món on tothom vegi la seva dignitat i els seus drets respectats.

Per tant, celebrar la solemnitat de nostre Senyor Jesucrist Rei de tot el món és tornar a recordar que l'única sobirania i reialesa que podem acceptar com a norma de vida és la de Crist, perquè Jesucrist rei de tot el món no va venir a ser servit sinó a servir. I el seu exemple és l'únic camí perquè les persones experimentem que Déu no és un ésser llunyà, sinó que és sempre present allà on hi ha algú que es fa servidor en comptes de buscar ser servit.

La imatge

Crist davant Pilat (1330). Pietro Lorenzetti. Pinacoteca Apostòlica del Vaticà.

Jesús digué a Pilat: «Jo sóc rei. La meva missió és la de ser un testimoni de la veritat; per això he nascut i per això he vingut al món: tots els qui són de la veritat escolten la meva veu.» Reconèixer Jesucrist com a rei comporta ser de la veritat i escoltar la seva veu. La veritat és la revelació del Pare, manifestada per Jesucrist, aclarida per l'Esperit i acollida en la fe.

Agenda

Lit. hores: Setmana II

23 dilluns

—Sant Climent, papa (*101)
—Sant Columbà, abat.(s.VI-615)
—Santa Lucrècia, verge (*306)
—Santa Felicitat, màrtir
Daniel 1,1-6.8-20 / Daniel 3,52-56 / Lluc 21,1-4

24 dimarts

—Santa Flora, màrtir (*851)
—Sant Crisògon màrtir (s.III)
—Sant Andreu Dung-Lac, prevere
Daniel 2,31-45 / Daniel 3,57-60 / Lluc 21,5-11

25 dimecres

—Santa Caterina, màrtir (s.IV)
Daniel 5,1-6.13-14.16-17.23-28 / Daniel 3,62-67 / Lluc 21,12-19

26 dijous

—Sant Silvestre, abat (*1267)
—Sant Pere Alexandrí, màrtir
Daniel 6,12-28 / Daniel 3,68-74 / Lluc 21,20-28

27 divendres

—Beat Ramon Lull, màrtir (1232-1316)
—Sant Ruf, prevere
Daniel 7,2-14 / Daniel 3,75-81 / Lluc 21,29-33

28 dissabte

—Sant Mansuet, màrtir (*935)
Daniel 7,15-27 / Daniel 3,82-87 / Lluc 21,34-36

29 diumenge I d'Advent / Cicle C

—Sant Sadurní, bisbe (*305)
Jeremies 33,14-16 / Salm 24 / 1 Tessalonicens 3,12-4,2 / Lluc 21,25-28.34-36

Pelegrinatge de Confiança Taizé, a València

Delegació de Joventut

La Delegació de Joventut ofereix la possibilitat de passar un cap d'any diferent: participar en el Pelegrinatge de Confiança de Taizé, que enguany se celebrarà a la ciutat de València. Els dies són del 28 de desembre a l'1 de gener.

El preu és de 95 € per als joves d'edats entre 15-35 anys; i de 130 € per als majors de 35 anys. Aquest preu inclou el viatge amb autobús, la inscripció a la trobada, i l'estada i àpats a València. No inclou els possibles àpats d'anada i tornada amb autobús. Les places són limitades i, per tant, seran distribuïdes per ordre de pagament i inscripció. El termini màxim d'inscripció i pagament és el dia 30 de novembre.

Podeu trobar més informació de la trobada, per a aquells que no coneixeu Taizé, a www.taize.fr/es_article4584.html. Per a les inscripcions i més informació: joventut@bisbat-solsona.cat o tel. 659 925 382 (Marc).

Campanya «Junts fem parròquia»

Subdepartament d'Autofinançament

Avui encetem la campanya «Junts fem parròquia», una campanya de llarga durada pensada per a animar a formar comunitat parroquial i millorar les ajudes econòmiques de cada parròquia. Precisament diumenge passat, a la nostra parròquia, se celebrava la Jornada de Germanor i tots ens vam sentir cridats a ajudar econòmicament, perquè som conscients que, a més de l'ajuda que podem aportar a nivell voluntari, cal cobrir unes necessitats econòmiques. L'Església, més enllà de la seva atenció sacramental, realitza altres serveis importants, com el servei caritatiu, l'educatiu, l'evangelitzador i la cura del patrimoni i la cultura. Tots aquests serveis van adreçats a tot-hom i cerquen fer créixer la comunitat parroquial, és a dir, el grup de persones que formen l'Església en un lloc concret. En el moment que ens bategem entrem a formar part d'aquesta comunitat i, al llarg de la nostra vida, anem fent un camí dins l'Església i també en la nostra parròquia. Però, tal com va dir el beat Pau VI, l'entrada en una comunitat no és simplement entrar i formar-ne part, sinó que també és ser corresponsable de les seves necessitats. Per això, per intentar ser correspon-

150
x
150

sables amb la nostra comunitat cristiana que és la parròquia, us proposem de fer més concreta i responsable la vostra pertinença amb un donatiu periòdic per a col·laborar amb nosaltres a desenvolupar tots aquests projectes en benefici de tots, però especialment de les nostres parròquies i d'una forma continuada. Us animem a col·laborar, a formar part de la vostra parròquia i que fent-vos corresponsables ens ajudeu econòmicament. Podeu consultar tota la informació de la campanya a la pàgina web www.bisbasolsona.cat i a les vostres parròquies. Moltes gràcies! La vostra ajuda és important!

Festa dels Màrtirs Carmelites de Tàrrega

Josep Castellà

El santuari del Carme de Tàrrega acollí el 6 de novembre una eucaristia solemne presidida pel provincial de Catalunya dels Carmelites i prior de Tàrrega, P. Manuel Bonilla, acompanyat del rector i arxipreste, Mn. Josep M. Vilaseca, i capellans de l'arxiprestat, amb motiu de la festa dels Màrtirs Carmelites de Tàrrega, Àngel M. Prat i companys. Aquests formen part de dos grups de màrtirs del segle XX a l'Estat espanyol: el dels quatre-cents beatificats l'any 2007 a Roma i els dels cinc-cents vint-i-dos beatificats l'any 2013 a Tarragona. Tots ells celebren la festa anyal en la data del 6 de novembre.

En aquesta commemoració s'aplegaren al santuari nombrosos fidels, compartint la missa per honorar la memòria i la generositat d'aquests valents

testimonis de Crist, tot implorant l'ajut de Déu per la seva intercessió. En l'homilia el P. Manel Bonilla assenyalà entre altres coses que «amb la seva sang s'amarà la terra d'amor i de perdó». La celebració acabà amb la interpretació del cant dels Goigs dels Beats i es veneraren les seves relíquies.

D'aquests dotze beats del convent targarí, en una arca de pedra sota l'altar del santuari marià es guarden els ossos recuperats al lloc del martiri conegut com el Clot dels Aubins, prop de Cervera, on foren afusellats i cremats la matinada del 29 de juliol de 1936. Des de la seva beatificació el santuari marià targarí passà a compartir la titularitat d'aquests beats màrtirs carmelitans, figura que està reproduïda als vitralls del temple.

Notícies Breus

Confirmació a l'Ametlla de Merola

Montserrat Coll

El dia 17 d'octubre el senyor bisbe va administrar el sagrament de la confirmació a l'Ametlla de Merola, després de gairebé trenta anys sense haver-hi cap confirmació. La darrera vegada que n'hi va haver fou el 5 de juliol de 1987, de mans del bisbe Miquel Moncadas. Després de la cerimònia, el bisbe va saludar tots els fidels.

Missa d'enviament a Berga

Montserrat Coll

El dia 22 d'octubre, catequistes i monitors de grups juvenils de la parròquia de Berga van participar en la missa de les vuit del vespre a l'església de Sant Joan. Aquesta eucaristia, que fou presidida per Mn. Josep M. Vila i en la qual Mn. Marc Majà acompanyà els cants amb la guitarra, va suposar l'inici del nou curs. Catequistes i monitors «van agrair el do de sentir-se escollits i enviats per Déu a la tasca directa d'evangelitzar».

Pensaments sobre els escàndols en l'Església...

No podem amagar que la opinió pública s'ha vist sacsejada en els darrers anys per greus escàndols referents a la nostra Església i, en concret, al clergat.

La incoherència ha estat present en tota la història del cristianisme des de l'inici. Pensem en l'Evangelí: Jesús va escollir els Dotze perquè fossin el seu cercle més íntim, per enviar-los a predicar la bona nova de l'Evangelí, per curar malalts i fer obres meravelloses en el seu nom. Però entre ells hi havia un traïdor...

A vegades els elegits de Déu el traïxen, també en el dia d'avui. I això no és una esmena a la totalitat de la nostra fe, és constatar la realitat del pe-

cat. Joan Pau II va escriure l'any 2004 aquest pensament: «Tot i que no han faltat en la història grans errors comesos entre els creients, això no és degut a les "arrels cristianes", sinó a la incoherència dels cristians amb les seves pròpies arrels.»

La premsa se centra en els «Judes» d'avui, però no ens els altres onze apòstols, és a dir, la multitud de persones que viuen la seva vocació amb lliurament i amor, també amb els seus defectes. Tant de bo que els escàndols ens ajudin a tots en el camí de la santedat, de l'autenticitat i la lluita per seguir el camí de Crist. I no oblidem que d'aquesta lluita ningú no se n'escapa.

Notícies Breus

No als mòbils a taula

Redacció

El papa Francesc, en l'audiència general de fa uns quants dies, ha advertit sobre l'ús indiscriminat de les noves tecnologies. I ha estat molt concret en les seves lamentacions davant els milers de pelegrins que l'escoltaven: «Les famílies que no seuen juntes, o que quan ho fan miren la televisió o es distreuen amb el mòbil, són famílies poc familiars. Quan els nens estan enganxats a taula amb el mòbil o la tauleta digital, això no és una família: és una pensió.»

Islamització forçosa

Redacció

La manifestació de protesta contra la llei sobre la islamització de menors d'edat, el passat 10 de novembre a Bagdad, va comptar amb la participació massiva de cristians i membres d'altres confessions no musulmanes. La manifestació va ser convocada pel patriarca caldeu Louis Rafael I per protestar contra la llei que disposa el canvi automàtic a la religió islàmica dels menors d'edat quan un dels seus pares es converteixi.

L'article

L'Església i l'impost de béns immobles (IBI)

CEE

La societat civil valora en molts aspectes la labor que l'Església desenvolupa, especialment la seva labor social; tanmateix constatem que existeix un gran desconeixement sobre la seva fiscalitat i sobre el seu finançament.

L'Església no paga l'IBI?

És fals. L'Església paga l'IBI de tots els immobles que no estiguin exempts per llei.

L'Església és l'única que, en alguns casos, està exempta del pagament de l'IBI?

També és fals. Tampoc no el paguen, entre altres, les fundacions, les associacions d'utilitat pública, les federacions esportives, els partits polítics, els sindicats, les esglésies evangèliques, les comunitats hebrees i musulmanes. A Madrid, per exemple, no paguen l'IBI: el museu del Prado, la SGAE, l'Hotel Ritz, el Palau de Llíria, etc. Està regulat en l'anomenada Llei de mecenatge (lleï 49/2002). Es tracta d'una mesura d'incentiu fiscal amb la qual l'Estat reconeix les activitats d'interès general que realitzen moltes institucions. És lògic que l'Estat promogui i incentivi també fiscalment els qui treballen a favor del bé comú.

L'Església no paga taxes municipals?

Sí que les paga (escombraries, guals de garatges, etc.). No hi ha cap exempció prevista en la llei sobre el pagament d'aquestes taxes.

La llei dóna la raó a l'Església, però en aquest moment tan dur de crisi, no podria fer un gest davant la societat i renunciar voluntàriament a l'exempció de l'IBI?

L'Església fa gestos reals i diaris en favor dels qui més ho necessiten. Molts bisbes, sacerdots, religiosos, religioses i fidels laics han fet signes visibles, reduint-se el sou, i molts altres ho han fet i no ho han dit.

I si hi hagués un canvi en la legislació fiscal?

L'Església estarà sempre al que dicti la llei. Si hi hagués un canvi en la legislació fiscal, estaria al que dictés la norma, sempre amb el límit dels beneficis previstos en els Acords, que tenen rang superior. L'Església seguirà complint la seva missió amb els mitjans de què disposi. Lògicament, si disposés de menys recursos, les activitats podrien veure's minvades; però, amb més o amb menys mitjans, l'Església continuarà realitzant la seva activitat.

El llibre

Materials per al Jubileu de la Misericòrdia

Santa Seu

Per tal de poder aprofitar al màxim les possibilitats del Jubileu, el Consell Pontifici per a la Promoció de la Nova Evangelització ha editat uns subsidis pastorals. Són vuit llibrets sobre diversos temes relacionats amb la misericòrdia: suggeriments per a subratllar aquesta dimensió en les celebracions litúrgiques («Celebrar la misericòrdia»), comentaris bíblics de textos clau («Els salms de la misericòrdia» i «Les paràboles de la misericòrdia»), recomanacions per a la vida dels cristians («Les obres de misericòrdia corporals i espirituals», «La confessió, sacrament de la misericòrdia»), i referències a la misericòrdia en la vida de l'Església («La misericòrdia en els Pares de l'Església»; «Els papes i la misericòrdia» i «Els sants i la misericòrdia»). A Catalunya, per encàrrec episcopal, els llibrets són editats pel Centre de Pastoral Litúrgica de Barcelona i tothom és invitat a fer-ne ús com a eina pedagògica.

Glossa

Junts fem parròquia

Xavier Novell, bisbe de Solsona

Després de la diada de Germanor, llancem una campanya per a millorar els donatius dels fidels a favor de les parròquies: *Junts fem parròquia*.

Venim d'una mentalitat sobre el manteniment econòmic de l'Església que hem de canviar. Fins ara hem mantingut el següent esquema mental: cada parròquia un rector; tot el treball pastoral passa per ell; el seu sou el paga el bisbat, amb els diners de la x a favor de l'Església catòlica de la Declaració de la Renda; i els fidels, amb els donatius del diumenge, hem de mantenir i fer funcionar el temple (obres, aigua, llum, calefacció, pa, vi i cera). D'acord amb aquesta visió, els donatius ordinaris són petits, els extraordinaris quan es fan obres són més grans i, el dia a dia, s'aguanta gràcies a les almoines de les intencions de difunts, dels enterraments i dels sacraments (baptismes, primeres comunions, confirmacions i casaments).

Els canvis que estem vivint i el treball pastoral que estem impulsant demana una nova mentalitat sobre el sosteniment econòmic de les nostres parròquies. Disminueixen els capellans i creixen els laics contractats com a treba-

lladors apostòlics. La fórmula de repartiment dels diners dels impostos no té en compte, però, aquesta realitat pastoral. El treball d'evangelització no fomenta immediatament l'augment de l'administració de sacraments —no comporta més horaris de misses, menys exigència en la preparació als sacraments, més facilitats per a celebrar-los quan i on la gent vulgui—. Si no canviem la mentalitat sobre el sosteniment de les economies parroquials, tindrem molt aviat problemes.

La campanya que avui comencem: dóna eines a les parròquies per a explicar el treball que estem fent; convida els fidels a sumar-se a aquest treball, almenys a través d'una col·laboració econòmica generosa; aprofita l'estímul que suposa l'increment de les desgravacions fiscals; i promou un sistema de col·laboració econòmica que ens prepari per al futur —hipotètica eliminació de les exempcions fiscals i de l'aportació voluntària a través de l'impost de la renda—.

Considero que tots els fidels, a més de continuar el costum de l'almoina setmanal, hauríem d'aportar almenys 150€ anuals a través d'aquesta campanya.

